

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

1.w składzie:

2. Przewodniczący: Sędzia SR Przemysław Palka

3. Protokolant: p.o. sekr. sąd. Agnieszka Wołczkiewicz

5.przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Agnieszki Romanowskiej

6.po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 lipca 2022 roku sprawy:

L. W., syna W. i E. z domu K., urodzonego (...) w S.,

8.skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego w Szczytnie z 2 lutego 2016 roku w sprawie II K 330/15 za:

a) przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w bliżej nieustalonym okresie, do dnia 17 listopada 2014 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

– i łącznie na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 4 lata; postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczytnie z 3 lipca 2020 roku zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności, którą to karę skazany odbywa od 15 grudnia 2020 roku, godz. 22:00 do nadal;

2. Sądu Rejonowego w Olsztynie z 9 maja 2016 roku w sprawie II K 298/16 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 18 listopada 2015 roku na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie; kara odbyta;

3. Sądu Rejonowego w Szczytnie z 21 grudnia 2017 roku w sprawie II K 575/17 za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 (czterech) lat; orzeczono grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczytnie z 27 marca 2018 roku zarządzono w miejsce niewykonanej kary grzywny karę zastępczą pracy społecznie użytecznej przez okres 10 miesięcy w wymiarze 20 godzin miesięcznie, postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczytnie z 23 listopada 2018 roku zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 50 dni za niewykonaną pracę społecznie użyteczną, która to kara została odbyta w całości;

4. Sądu Rejonowego w Ostrołęce z 28 listopada 2018 roku w sprawie II K 1037/17 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

5. Sądu Rejonowego w Szczytnie z 1 kwietnia 2021 roku, w sprawie II K 142/20 za:

a) przestępstwo z art. 223 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w dniu 21 stycznia 2020 roku na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

b) za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. popełnione w dniu 21 stycznia 2020 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

– i łącznie na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, a której to kary skazany nie rozpoczął jeszcze wykonywać;

6. Sądu Rejonowego w Szczytnie z 10 stycznia 2022 roku w sprawie II K 341/21 za przestępstwo z art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, a której to kary skazany nie rozpoczął jeszcze wykonywać;

I. na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 §1 k.p.k. w zw. z art. 85 § 1, § 2 k.k., art. 85a k.k. i art. 86 §1 k.k. w brzmieniu przepisów obowiązującym przed 24 czerwca 2020 roku, w z. z art. 4 § 1 k.k. łączy kary łączne, wymierzone za zbiegające się przestępstwa, orzeczone wobec skazanego wyrokami Sądu Rejonowego w Szczytnie w sprawach sygn. akt II K 330/15 i sygn. akt II 142/20 (opisanymi w pkt 1 i 5 części wstępnej wyroku) oraz karę jednostkową orzeczoną w sprawie II K 341/21 (opisaną w punkcie 6 części wstępnej wyroku) i w ich miejsce orzeka wobec skazanego Ł. W. karę łączną 3 (trzech) lat i 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I zalicza skazanemu okres kary dotychczas odbytej w sprawie o sygn. akt II K 330/15 Sądu Rejonowego w Szczytnie oraz zaliczony na poczet kary łącznej pozbawienia wolności w sprawie II K 142/20 Sądu Rejonowego w Szczytnie okres rzeczywistego pozbawienia skazanego wolności od dnia 21 stycznia 2020 roku, godzina 18:30 do dnia 23 stycznia 2020 roku, godzina 15:40;

III. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. w pozostałym zakresie łączone wyroki pozostawia do odrębnego wykonania;

IV. na podstawie art. 572 k.p.k. postępowanie w przedmiocie połączenia kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach 2,3,4 komparycji umarza;

V. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz J. F. z Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 147,60 (sto czterdzieści siedem 60/100) złotych, zawierającą podatek od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy udzielonej skazanemu z urzędu;

VI. na podstawie art. 624 §1 k.p.k. zwalnia skazanego w całości z obowiązku ponoszenia kosztów związanych z wydaniem wyroku łącznego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE			
Formularz UWŁ	Sygnatura akt	II K 626/21	
Jeżeli został złożony wniosek o uzasadnienie wyroku jedynie co do rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych, można			

wypełnić część 3-8 formularza			
1. USTALENIE FAKTÓW			
0.1. Wyroki wydane wobec skazanego			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny	Data wyroku albo wyroku łącznego	Sygnatura akt sprawy
1.	Sąd Rejonowy w Szczytnie	2 lutego 2016 r.	II K 330/15
2.	Sąd Rejonowy w Olsztynie	9 maja 2016 r.	II K 298/16
3	Sąd Rejonowy w Szczytnie	21 grudnia 2017 r.	II K 575/17
4	Sąd Rejonowy w Ostrołęce	28 listopada 2018 r.	II K 1037/17
5	Sąd Rejonowy w Szczytnie	1 kwietnia 2021 r.	II K 142/20
6	Sąd Rejonowy w Szczytnie	10 stycznia 2022 r.	II K 341/21
0.1.1.2. Inne fakty			
1.2.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
1.	Uprzednia karalność Ł. W. skazanego prawomocnymi wyrokami: 1. Sądu Rejonowego w Szczytnie z 2 lutego 2016 roku w sprawie II K 330/15 za: przestępstwo z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione	Ad. 1 - karta karna - odpis wyroku II K 330/15 Ad. 2. - karta karna - odpis wyroku II K 298/16	Ad. 1 k. 6-6v, k. 15-15v Ad. 2 k. 6-6v - k. 21-21v

w bliżej nieustalonym okresie, do dnia 17 listopada 2014 roku na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k. w zb. z art. 217 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 57a § 1 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i łącznie na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 4 lata; postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczytnie z 3 lipca 2020 roku zarządzono wykonanie zawieszony kary pozbawienia wolności, którą to karę skazany odbywa od 15 grudnia 2020 roku, godz. 22:00 do nadal;	Ad. 3 - karta karna - odpis wyroku II K 575/17 Ad. 4 - karta karna - odpis wyroku II K 1037/17 Ad. 5 - karta karna - odpis wyroku II K 142/20 Ad. 6 - odpis wyroku II K 885/19 Ad.7 - opinia o skazanym wraz informacją o pobytach i orzeczeniach	Ad. 3 - k. 6-6v - k. 16-16v Ad. 4 - k. 6-6v - k. 28 Ad. 5 - k. 6v - k. 17-18 Ad. 6 - k. 30-32 Ad. 7 - k. 19-12v
2. Sądu Rejonowego w Olsztynie z 9 maja 2016 roku w sprawie II K 298/16 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii popełnione w dniu 18 listopada 2015 roku na karę 4 (czterech) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 (trzydziestu) godzin miesięcznie; kara odbyta		
3. Sądu Rejonowego w Szczytnie z 21 grudnia 2017 roku w sprawie II		

K 575/17 za przestępstwo z art. 297 § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby 4 (czterech) lat; orzeczono grzywnę w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczytnie z 27 marca 2018 roku zarządzono w miejsce niewykonanej kary grzywny karę zastępczą pracy społecznie użytecznej przez okres 10 miesięcy w wymiarze 20 godzin miesięcznie, postanowieniem Sądu Rejonowego w Szczytnie z 23 listopada 2018 roku zarządzono wykonanie zastępczej kary pozbawienia wolności w wymiarze 50 dni za niewykonaną pracę społecznie użyteczną, która to kara została odbyta w całości;

4. Sądu Rejonowego w Ostrołęce z 28 listopada 2018 roku w sprawie II K 1037/17 za przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

5. Sądu Rejonowego w Szczytnie z 1 kwietnia 2021 roku, w sprawie II K 142/20 za przestępstwo z art. 223 § 1 k.k. w zb. z art. 224 § 2 k.k. w zb. z art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 21 stycznia 2020 roku na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności i za przestępstwo z art. 190 § 1 k.k., popełnione w dniu 21 stycznia 2020 roku na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i łącznie na karę 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności, a której to kary skazany nie rozpoczął jeszcze wykonywać;

6. Sądu Rejonowego w Szczytnie z 10 stycznia 2022 roku w sprawie II K 341/21 za przestępstwo z art. 59 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 20 stycznia 2016 roku na karę 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności, a której to kary skazany nie rozpoczął jeszcze wykonywać

7. Ocena zachowania skazanego w ZK określona została jako poprawna, czterokrotnie nagradzany i raz ukarany dyscyplinarnie. Skazany odbywa karę pozbawienia wolności w systemie zwykłym i nie jest zainteresowany odbywaniem kary w systemie programowego

	oddziaływania. Nie deklaruje przynależności do podkultury przestępczej.		
1.2.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
	Nie stwierdzono		
1.Ocena Dowodów			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.2.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Ad.1,2,3,4,5,6, Ad.7.	- Karta karna, - odpisy wyroków, - informacje o pobytach i orzeczeniach (zakresie i terminie rozpoczęcia wykonywania kar), - opinia o skazanym	- karta karna została sporządzona przez powołaną do tego instytucję; - prawomocne wyroki w sprawach wyżej wymienionych; - niekwestionowany dokument urzędowy sporządzony przez uprawniony organ w sposób rzetelny, niebudzący zastrzeżeń; - opinia o skazanym sporządzona przez uprawnioną osobę ze wskazaniem konkretnych zachowań skazanego. Opinia szczegółowa, jasna i pełna, uwzględniająca	

		wszystkie aspekty procesu resocjalizacji skazanego.	
0.1.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów			
0.2.(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.2.1 albo 1.2.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
		Nie dotyczy	
1.PODSTAWA KARY ŁĄCZNEJ			
Lp.	Sąd, który wydał wyrok albo wyrok łączny, data wydania wyroku albo wyroku łącznego i sygnatura akt sprawy	Kary lub środki karne podlegające łączeniu	
1.	Sąd Rejonowy w Szczytnie, 2 lutego 2016 r., sygn. II K 330/15,	kara łączna 2 lat pozbawienia wolności	
2.	Sąd Rejonowy w Szczytnie, 1 kwietnia 2021 r., sygn. II K 142/20,	kara łączna 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności	
3	Sąd Rejonowy w Szczytnie, 10 stycznia 2022 r., sygn. II K 341/21	kara 6 miesięcy pozbawienia wolności;	
Zwięźle o powodach połączenia kar lub środków karnych z wyjaśnieniem podstawy prawnej			

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.p.k. Sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów.

W dniu 24 czerwca 2020 r. do szło do zmiany przepisów o karze łącznej, stanowiącej w dużej części powrót w tym zakresie do rozwiązań obowiązujących do dnia 30 czerwca 2015 r. Na mocy aktualnie obowiązujących przepisów, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną, biorąc za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Wydaniu wyroku łącznego nie stoi przy tym na przeszkodzie, że poszczególne kary wymierzone za należące do ciągu przestępstw lub zbiegające się przestępstwa zostały już w całości albo i w części wykonane. Przepis art. 86 § 1 k.k. przy wymiarze kary łącznej nakazuje brać pod uwagę kary jednostkowe wymierzone za poszczególne przestępstwa pozostające w zbiegu realnym, nie zaś uprzednio orzeczone

kary łączne. Również art. 85 k.k. przy orzekaniu kary łącznej nakazuje „brać za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa”. Zauważyć trzeba więc, że podstawy orzekania kary łącznej – zgodnie z przepisami art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. – nie przewidują dalszych reguł, które pozwalałyby na modyfikację granic kary łącznej, chociażby przez respektowanie uprzednio orzeczonych już kar łącznych.

Zgodnie z art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami COVID-19 oraz o uproszczonym postępowaniu o zatwierdzenie układu w związku z wystąpieniem COVID-19 (Dz. U. 2020, poz. 1086) przepisy rozdziału IX kodeksu karnego, w brzmieniu dotychczasowym, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych (wszystkich) przed dniem wejścia w życie tej ustawy, to jest przed dniem 24 czerwca 2020 roku, natomiast w brzmieniu nadanym tą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych (wszystkich) po dniu jej wejścia w życie. W ustawie przewidziano więc przepisy intertemporalne, tym niemniej dotyczą

one jedynie dwóch wskazanych wyżej sytuacji: gdy kary zostały prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w życie ustawy, tj. przed dniem 24 czerwca 2020 r., lub też gdy kary zostały prawomocnie orzeczone po dniu wejścia w życie tej ustawy. Regulacji tej trudno nie określić inaczej niż jako kontrfaktycznej, z tej racji, że możliwa jest sytuacja, w której część skazań nastąpiła przed dniem 24 czerwca 2020 r. a część po tej dacie, a pomimo to w dalszym ciągu zachodzą warunki do wydania wyroku łącznego w oparciu o przepisy nowe lub dotychczasowe (lub jedne i drugie jednocześnie). Brak sformułowania (wyrażenia wyjątku) w analizowanej ustawie, analogicznego do zawartego w art. 19 ust. 1 ustawy z 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2015, poz. 396) nowelizującego rozdział IX k.k. – w brzmieniu „chyba, że zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy” – nie oznacza zdaniem Sądu a quo, że w stosunku do sytuacji zbiegu skazań przed dniem 24 czerwca 2020 r. i po tej dacie nie należy stosować ustawy względniejszej dla skazanego. Odnosząc powyższe rozważania

prawne do realiów niniejszej sprawy, zauważyć trzeba, że kary zapadłe w wyrokach w sprawie II K 330/15, II K 298/16, II K 575/17 i II K 1037/17 uprawomocniły się przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizacyjnej z dnia 19 czerwca 2020 r., podczas gdy kary orzeczone w pozostałych sprawach, tj. II K 1037/17, II K 142/20 i II K 341/21 zyskały walor prawomocności dopiero po dacie jej wejścia w życie.

Porównując obowiązujące regulacje Sąd wskazuje, że zgodnie z art. 85 §1 i §2 k.k., w brzmieniu obowiązującym przed dniem 24 czerwca 2020 roku, podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu w całości lub w części kary lub kary łączne za przestępstwa, za które wymierzono kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu. Koniecznym warunkiem orzekania kary łącznej jest zatem, aby te łączone kary lub kary łączne podlegały wykonaniu, przy czym niezbędne jest, by kary te na dzień orzekania kary łącznej mogły być wykonane w całości lub w części, w sposób określony dla danej kary w Kodeksie karnym wykonawczym.

Z kolei zgodnie z art. 85 §1 k.k. w brzmieniu obowiązującym

po wskazanym dniu 24 czerwca 2020 r., sąd orzeka karę łączną jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu; przy czym sąd orzekając karę łączną, bierze za podstawę kary z osobna wymierzone za zbiegające się przestępstwa. Zawarty w art. 85 § 1 k.k. zwrot „zanim zapadł pierwszy wyrok” odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa. Oceny realnego zbiegu dokonywać należy z perspektywy postępowania sprawcy – czy kolejnych przestępstw dopuścił się po wydaniu wobec niego wyroku (kolejnych wyroków) czy przed nim (nimi).

Zestawiając daty popełnienia czynów przypisanych skazanemu w sprawach II K 298/16, II K 575/17 i II K 341/21 oraz datę wydania wyroku w sprawie II K 330/15 (tj. w dniu 2 lutego 2016 r.) uznać należało, że w stosunku do skazanego zachodziłyby warunki do orzeczenia kary łącznej, obejmującej

wymienione skazania, skoro przestępstwa w wymienionych sprawach popełnione zostały przed wydaniem pierwszego chronologicznie wyroku w sprawie II K 330/15.

Porównując regulacje prawne dotyczące orzekania o karze łącznej obowiązujące do dnia 24 czerwca 2020 roku i po tej dacie za względniejsze – w myśl art. 4 § 1 k.k. – uznać trzeba przepisy poprzednio obowiązujące, albowiem wymiennie korzystniejsze jest orzeczenie kary ze wskazanych wyroków (II K 330/15, II K 142/20 i II K 341/21) węzłem kary łącznej niż łączenie kar jednostkowych – po rozwiązaniu węzła kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem w sprawie II K 330/15 – za popełnione przestępstwa, połączone z koniecznością umorzenia postępowania z uwagi na brak warunków do wydania wyroku łącznego w sprawie II K 142/20 (w której kary łącznej 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności skazany nie rozpoczął jeszcze wykonywać).

1. WYMIAR KARY

Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy wymiarze kary łącznej

Wymierzając karę łączną Sąd wziął pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, które to społeczne oddziaływanie kary dyktowane jest koniecznością przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem, o nieopłacalności zamachów na te dobra i wyrobieniem właściwego poczucia sprawiedliwości. Przyjęte w art. 85a k.k. rozwiązanie rozstrzyga wprost kwestię statusu, kształtu i przede wszystkim możliwości wykorzystania w procesie wymiaru kary łącznej dyrektyw prewencyjnych (indywidualno-prewencyjnej oraz generalno-prewencyjnej) odpowiadających w swej treści dyrektywom wyrażonym w art. 53 § 1 k.k. Biorąc pod uwagę, że za sprawą art. 85a k.k. dyrektywy prewencyjne znajdują „wprost” zastosowanie w procesie wymiaru kary łącznej, jak też i to, że dyrektywy te są wykorzystywane na etapie wymiaru kar jednostkowych, Sąd uznaje, że dyrektywy te

powinny być odnoszone do wszystkich przestępstw, stanowiących podstawę wymiaru kary łącznej, w formule globalnej, całościowej. Kara łączna zachowuje wszak na gruncie obowiązujących przepisów charakter instytucji podsumowującej działalność przestępczą sprawcy obejmującej całościową ocenę jego zachowań w postaci jednej kary łącznej. Przy orzekaniu kary łącznej znajdują zastosowanie wszystkie dyrektywy określone w art. 53 § 1 k.k., w tym także limitująca wymiar kary dyrektywa stopnia zawinienia, jak też, pełniąca także funkcję o charakterze limitującym jej górną granicę, dyrektywa stopnia społecznej szkodliwości czynu, współdeterminujące, tym samym też współwyznaczające rozmiar indywidualnych i generalno-pozytywnych potrzeb prewencyjnych. Potrzeba dokonania globalnej oceny wszystkich zbiegających się przestępstw pozwala na ustalenie czy w danym przypadku zachodzą okoliczności, które przemawiają za zsumowaniem dolegliwości czy też za zastosowaniem zasady absorpcji. Kara łączna będąca karą za całokształt przestępczej działalności nie może przestać być

karą sprawiedliwą. Należy zauważyć przy tym, że art. 86 § 1 k.k. nie wyklucza możliwości wymiaru kary łącznej według zasad kumulacji, nie istnieje też żadne ustawowe wymaganie orzekania kary łącznej w sposób korzystny dla skazanego (wyrok SN z 21 sierpnia 2007 r., II KK 96/07, OSNKW 2008, nr 1, poz. 6.). Stwierdzić przy tym trzeba, że zasadę absorpcji (nakazującą ukształtować karę łączną na poziomie zbliżonym do wysokości najwyższej spośród kar jednostkowych, która to kara pochłaniałaby pozostałe kary jednostkowe) stosuje się w wymiarze kary łącznej wyjątkowo. Skoro bowiem w przypadku szczególnej postaci realnego zbiegu przestępstw (wskazanej w art. 91 § 1 k.k.) podstawową dyrektywą szczególną wymiaru kary jest dyrektywa asperacji, to nie ma powodów, by właśnie tej dyrektywy nie uznać za priorytetową (zasadniczą) w przypadku wymiaru kary łącznej za realny zbieg przestępstw.

Poza wskazanymi dyrektywami prewencyjnymi – mającymi przy wymiarze kary łącznej jednoznacznie priorytetowy status (art. 85a k.k.) – uzupełniającymi przesłankami, ocenianymi jednakowoż w perspektywie wyżej

wskazanych dyrektyw
prewencyjnych wymiaru
kary, są tzw. szczególne
dyrektywy wymiaru kary
orzekanej w wyroku
łącznym na podstawie
prawomocnie
wymierzonych za
zbiegające się
przestępstwa kar
jednostkowych. Wymaga
to więc uwzględnienia
związku podmiotowo-
przedmiotowego
zachodzącego między
poszczególnymi
przestępstwami,
wyznaczonego przede
wszystkim przez
podobieństwo
(jednorodność) rodzajowe
zbiegających się
przestępstw, motywację,
zwartość czasowo-
miejscową popełnienia
każdego z nich,
wskazujących na paralełę z
przypadkami pomijalnego
zbiegu przestępstw, czynu
ciągłego lub konstrukcji
ciągu przestępstw. Nie
może ująć jednak
uwadze, że nawet
bliski podmiotowy i
przedmiotowy związek
między przestępstwami
nie jest na tyle istotną
przesłanką wymiaru kary
łącznej, by ograniczało
to, bądź też eliminowało
którąkolwiek z dyrektyw
wymiaru kary (wyrok SN
składu siedmiu sędziów z
6 lipca 1976 r., VI KRN
144/76, OSNPG 1976, z.
10, poz. 83).

Oceniając związki
zachodzące między
zbiegającymi się

przestępstwami, które objęto karą łączną w przedmiotowej sprawie zauważyć należy, że przedmiot ochrony osądzonych przestępstw jest różnorodny, albowiem skazany dopuścił się przestępstw penalizowanych w ustawie o przeciwdziałaniu narkomanii, przestępstw przeciwko wolności oraz przestępstwa przeciwko działalności instytucji państwowych oraz samorządu terytorialnego. Uwzględniając przy tym popełnienie przestępstw, osądzonymi w sprawach II K 330/15, II K 142/20 i II K 341/21, przy istnieniu braku (w zasadzie jakiegokolwiek) korelacji czasowej, jak też mając na uwadze swoistą racjonalność wymierzania kary łącznej – nie tyle przecież służącej ograniczeniu odpowiedzialności karnej czy też premiowaniu popełniana szeregu przestępstw, ile służącej rzeczywistemu oddaniu zawartości kryminalnej czynów popełnianych przez skazanego – zasadnym było wymierzenie kary łącznej w wymiarze 3 lat i 5 miesięcy pozbawienia wolności. Sąd uznaje, że tak wymierzona kara łączna pozbawienia wolności uwzględnia wszystkie wskazane okoliczności, jest zgodna z zasadą trafnej reakcji karnej i w sposób

właściwy zrealizuje swoje funkcje wychowawcze i zapobiegawcze.		
1.Wymiar Środka karnego		
Przytoczyć okoliczności, które sąd uwzględnił przy łącznym wymiarze środka karnego		
1.Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU łącznym		
Zwięźle o powodach uzasadniających inne rozstrzygnięcia z wyroku łącznego, w tym umorzenie postępowania, zaliczenie okresów na poczet kary łącznej		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III IV	zgodnie z art. 576 § 1 k.k., w zakresie nieobjętym wyrokiem łącznym, wyroki pozostawiono do oddzielnego wykonania z uwagi na niedopuszczalność połączenia kary w odniesieniu do wyroku II K 298/16, II K 575/17 i II K 1037/17 Sąd umorzył w tym zakresie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego	

1.Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V VI	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokat kwotę 120 złotych powiększoną o należny podatek VAT tytułem wynagrodzenia za obronę skazanego Ł. W. z urzędu albowiem skazanemu na czas trwania postępowania przydzielono obrońcę z urzędu. Zwolnienie skazanego od kosztów sądowych uzasadnione jest faktem odbywania kary pozbawienia wolności przez skazanego. W tej sytuacji poniesienie kosztów sądowych byłoby dla niego zbyt uciążliwe	
1.PODPIS		